

Theodor Sorgenfrei

8. december 1915 – 5. november 1972

Theodor Sorgenfrei var sønderjyde, født i Augustenborg og student fra Sønderborg. I 1941 blev han mag. scient. i geologi og fik derefter en hurtig karriere som afdelingsgeolog, statsgeolog, institutionschef og professor ved Danmarks Tekniske Højskole. I 1958 blev han dr. phil. på en afhandling om det marine Mellem-Miocæn i Sydjylland, og i 1965 blev han medlem af Videnskabernes Selskab.

Allerede i 1946 blev Sorgenfrei geologisk medarbejder ved eftersøgningen af salt og olie i Jyllands dybgrund, og under de skiftende faser i organiseringen af dette store og vanskelige arbejde udbyggede han med kyndighed og fasthed de videnskabelige geologiske undersøgelser, som sammen med de geofysiske målinger tilvejebragte en i dette århundrede enestående udvidelse af en kundskab om den aldersmæssige og strukturelle opbygning i det vestlige Danmarks dybgrund, dvs. hele lagserien mellem Senonperiodens kridtlag og det prækambriske grundfjeld. En let tilgængelig oversigt over denne vældige forøgelse af vor geologiske kundskab har Sorgenfrei givet i *Trap Danmark*, 5. udgave, idet hvert enkelt amtsbind i amtsindledningen har bragt hans fyldige redegørelse for den kundskabsmæssige situation på det tidspunkt, da den pågældende artikel blev affattet.

Sorgenfrei var højt anset blandt fagfæller over hele verden, og ikke mindst blandt danske og nordiske naturforskere, også inden for vort Selskab. Men dertil kom, at man bag ved alt det som hedder talent, videnskabelig effektivitet og formelle evner, mødte en stærk og retlinet personlighed.

Niels Nielsen

Thorvald Sørensen

4. juli 1902 – 21. juni 1973

Ligesom flere store naturhistorikere havde Thorvald Sørensen levet sin barndom og sin tidlige ungdom i et vestjysk bondehjem og havde deltaget i bondens gerning. Det synes som om disse mænd netop derigennem har fået en intim fornemmelse af spændingen mellem de levende væsener og de kår, der bestemmer deres liv og død. Det er endvidere karakteristisk, at flere af dem har haft en følelsesmæssig tilknytning til disse væsener, ganske uanset om det drejede sig om kalve eller om mælkebøtter. For Thorvald Sørensen blev denne naturfornemmelse et af udgangspunkterne for hans gerning. Det kommer navnlig klart frem i de grundlæggende arbejder over arktiske og subarktiske plantesamfunds evne til at overleve de særdeles strenge og særprægede livsvilkår, et værk der står som et monument, ikke blot over ham, men også over en forskningsretning, som i flere slægtled har været en pryd for dansk videnskab.

Han fik imidlertid andre og store opgaver som lærer og vejleder, som administrator og institutchef, og selv om han vistnok stundom betragtede disse som lidt af en byrde, der tog kostbare arbejdsdage, der kunne have været anvendt på andre felter, gennemførte han også denne afdeling af sit livs værk med en sjælden omhu og med stor dygtighed.

I vort Selskab vil han blive savnet netop på grund af den samvittighedsfuldhed over for arbejdet og for den ansvarsfølelse, hvormed han varetog en række af grænseopgaverne mellem botanikken og den fysiske geografi.

Niels Nielsen